

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-02302/2019-ERU
Č. j. 02302-12/2019-ERU

V Ostravě dne 7. dubna 2021

USNESENÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a podle ust. § 23 odst. 11 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-02302/2019-ERU zahájeném dne 22. února 2019 z moci úřední podle ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v návaznosti na ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s obviněným z přestupku, kterým je

společnost **BOHEMIA ENERGY entity s.r.o.**,
se sídlem Na Poříčí 1046/24, 110 00 Praha 1 - Nové Město, IČO: 273 86 732,

ve věci podezření ze spáchání pokračujícího přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele, rozhodl

t a k t o :

I.

Správní řízení vedené Energetickým regulačním úřadem s účastníkem řízení, společností BOHEMIA ENERGY entity s.r.o., se sídlem Na Poříčí 1046/24, 110 00 Praha 1 - Nové Město, IČO: 273 86 732, pod sp. zn. OSR-02302/2019-ERU, zahájené dne 22. února 2019

se v souladu s ust. § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky

z a s t a v u j e ,

neboť spáchání skutků, o nichž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno.

O d ů v o d n ě n í

I. Průběh správního řízení

- [1] Dne 22. února 2019 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání celkem 8 680 správních deliktů, resp. přestupků podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve zněních účinných v době spáchání jednotlivých skutků.
- [2] Po provedení jednotlivých procesních úkonů v nadepsaném správním řízení, které správní orgán s ohledem na jejich množství z procesní ekonomie (v návaznosti na druh výroku tohoto usnesení) již v této části tohoto usnesení všechny neuvádí, vydal Úřad dne 21. června 2019 rozhodnutí č. j. 02302-6/2019-ERU, kterým ve výroku I. uznal účastníka řízení vinným ze spáchání celkem 8 680 správních deliktů, resp. přestupků, podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve zněních účinných v době spáchání jednotlivých skutků, kterých se měl účastník řízení dopustit tím,

že v období od 4. ledna 2016 do 15. března 2017 jakožto prodávající užil v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele agresivní obchodní praktiku ve smyslu ust. § 5b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s ust. § 4 odst. 3 téhož zákona, když s 8 680 spotřebiteli uzavřel současně se smlouvami o sdružených službách dodávky elektřiny nebo plynu i smlouvy o koupi LED žárovek, přičemž tyto smlouvy obsahovaly ustanovení, která zakládala vznik, resp. budila dojem vzniku, nároku účastníka řízení na úhradu plné ceny LED žárovek ve výši 2 000 Kč v případě, že dojde k využití práva zákazníků na ukončení smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny nebo plynu v souladu s ustanoveními energetického zákona, čímž předmětná ustanovení smluv o koupi LED žárovek cíleně obcházela práva zákazníků uvedená v ust. § 11a energetického zákona, tj. za určitých podmínek odstoupit či vypovědět smlouvu o dodávce elektřiny nebo plynu bez hrozby sankce, a tím výrazně zhoršovala nebo mohla výrazně zhoršit svobodu volby nebo chování spotřebitelů ve vztahu ke službě (dodávkám elektřiny nebo plynu), a to nepatřičným ovlivňováním, čímž způsobila nebo mohla způsobit, že spotřebitelé učinili rozhodnutí ohledně uplatnění práv na ukončení závazku, které by jinak neučinili.

- [3] Výrokem II. rozhodnutí pak byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 4 135 000 Kč a výrokem III. uložena povinnost uhradit náklady správního řízení.
- [4] Dne 8. července 2019 účastník řízení podal proti rozhodnutí Úřadu ze dne 21. června 2019, č. j. 02302-6/2019-ERU (dále jen „napadené rozhodnutí“), rozklad.
- [5] O rozkladu účastníka řízení rozhodla Rada Úřadu (dále též jen „Rada“) jakožto odvolací orgán rozhodnutím ze dne 5. května 2020, č. j. 02302-11/2019-ERU (dále jen „rozhodnutí o rozkladu“), a to tak, že napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání. Rozhodnutí o rozkladu bylo účastníku řízení doručeno dne 7. května 2020.
- [6] V závěru rozhodnutí o rozkladu Rada uvedla, že napadené rozhodnutí nevychází z řádně zjištěného skutkového stavu a není vydáno v souladu se zákonem o ochraně spotřebitele. Podle názoru Rady není vyloučeno, že jednáním účastníka řízení mohlo dojít ke spáchání přestupku podle zákona o ochraně spotřebitele, ale nikoliv způsobem, který je popsán ve výroku napadeného rozhodnutí.

II. Popis skutkového stavu

- [7] V rámci správního řízení bylo zjištěno, že účastník řízení je držitelem licence na obchod s elektřinou č. 140504814 s termínem zahájení licencované činnosti ode dne 1. ledna 2006 a licence na obchod s plynem č. 240705565 s termínem zahájení licencované činnosti ode dne 12. prosince 2007.
- [8] Z dostupných podkladů bylo správním orgánem zjištěno, že účastník řízení v období od 4. ledna 2016 do 15. března 2017 uzavřel v rámci své podnikatelské činnosti se 8 680 spotřebiteli pro jejich odběrná místa smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny nebo plynu.
- [9] Současně se smlouvami o sdružených službách dodávky elektřiny nebo plynu účastník řízení nabídl a následně uzavřel se spotřebiteli i smlouvy o koupi LED žárovek.
- [10] Kupní cena za balení 5 ks LED žárovek byla stanovena v odst. 1 smluv o koupi LED žárovek ve výši 1 Kč, přičemž za tuto zvýhodněnou cenu mohli LED žárovky získat pouze zákazníci účastníka řízení. Tyto smlouvy dále obsahovaly v odst. 3 ustanovení, která budila dojem vzniku nároku účastníka řízení na úhradu údajně plné ceny LED žárovek ve výši 2 000 Kč v případě, že dojde k využití práva zákazníků na ukončení smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny nebo plynu podle energetického zákona.
- [11] Ustanovení smluv o koupi LED žárovek dále v odst. 4 stanovila 30denní lhůtu pro odstoupení, přičemž v případě využití práva na odstoupení musely být převzaté LED žárovky vráceny na náklady zákazníků nepoškozené a v originálním obalu.

- [12] V odst. 5 smluv o koupi LED žárovek pak bylo uvedeno, že pro vyloučení pochybností smluvní strany uvádí, že Kupní smlouva a Smlouva nejsou smlouvy na sobě závislé, a tedy se posuzují obě samostatně. Z dostupných podkladů je však zřejmé, že Smlouvy a Kupní smlouvy byly s jednotlivými Spotřebiteli uzavírány zároveň prakticky ve stejný okamžik a jejich provázanost je zřejmá jak z obsahu ustanovení obou smluvních dokumentů, tak z jejich shodného označení (číslo smlouvy).

III. Právní hodnocení

III. I. Použitá právní úprava

- [13] Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.
- [14] Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Podle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.
- [15] Z hlediska posouzení odpovědnosti obviněného z přestupku za vytykaná jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon o odpovědnosti za přestupky a zákon o ochraně spotřebitele.
- [16] Zákon o odpovědnosti za přestupky byl naposledy novelizován dne 22. července 2020 nálezem Ústavního soudu č. 325/2020 Sb. Zákon o ochraně spotřebitele byl v době od spáchání vytykaného jednání novelizován naposledy s účinností ode dne 1. července 2020.
- [17] S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky proto správní orgán porovnal ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky a jeho novelizovaného znění a zákona o ochraně spotřebitele i jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že zůstala zachována jak obsahová totožnost konkrétních zákonem stanovených povinností, které jsou relevantní pro právní hodnocení jednání obviněného z přestupku, tak též jejich trestnost z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorii přestupků. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákonů pozdějších a postupoval při posuzování odpovědnosti obviněného z přestupku za vytykaná jednání podle právní úpravy účinné v době, kdy byla spáchána.

III. II. Obecný právní rámec

- [18] Přestupku ve smyslu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se dopustí výrobce, dovozce, vývozcce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.
- [19] Podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele je obchodní praktika nekalá, je-li jednání podnikatele vůči spotřebiteli v rozporu s požadavky odborné péče a je způsobilé podstatně ovlivnit jeho rozhodování tak, že může učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil.
- [20] Podle ust. § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele se nekalou obchodní praktikou rozumí zejména klamavé konání podle ust. § 5 nebo klamavé opomenutí podle ust. § 5a a agresivní obchodní praktika podle ust. § 5b. Obchodní praktiky, které se považují za nekalé za všech okolností, jsou uvedeny v příloze č. 1 a 2 tohoto zákona.
- [21] Podle ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele se užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí zakazuje.

- [22] Podle ust. § 5b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele se obchodní praktika považuje za agresivní, pokud ve svých věcných souvislostech a s přihlédnutím ke všem jejím rysům a okolnostem výrazně zhoršuje nebo může výrazně zhoršit svobodu volby nebo chování spotřebitele ve vztahu k výrobku nebo službě, a to obtěžováním, donucováním včetně použití fyzické síly nebo nepatřičným ovlivňováním, čímž způsobí nebo může způsobit, že spotřebitel učiní rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil.
- [23] Z výkladu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele vyplývá, že trestat lze pouze podnikatele, který se dopustil jednání (tj. užití nekalé obchodní praktiky), mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. podnikatele, který přímo při své činnosti nekalou obchodní praktiku užije a který svým postavením vůči spotřebiteli spadá do zákonem vymezeného taxativního výčtu (tj. výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel).
- [24] Podle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele se prodávajícím rozumí podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby.
- [25] Podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se spotřebitelem rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.
- [26] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, či rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38 (oba rozsudky se týkaly posouzení agresivní obchodní praktiky), musí vnitrostátní orgán při zjišťování, zda je obchodní praktika zakázaná dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 2005/29/ES ze dne 11. května 2005, o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (dále jen „směrnice o nekalých obchodních praktikách“), postupovat následujícím způsobem. Nejprve je nutno vyhodnotit, zda uvedená obchodní praktika nese znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, přičemž pro uvedené posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předmětná praktika může narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci. Pokud vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že dotčené jednání nesplňuje kritéria žádná ze zakázaných praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, tak posuzuje, zda je obchodní praktika zakázána podle ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele, tj. zda se jedná o agresivní obchodní praktiku. Teprve poté, co vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že se nejedná o agresivní praktiku, může posuzovat, zda předmětná obchodní praktika naplňuje znaky nekalé obchodní praktiky podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.
- [27] Lze tedy dle závěrů výše uvedené judikatury obecně shrnout, že při určení, zda obchodní praktika představuje nekalou obchodní praktiku, je nejprve nutno stanovit, zda dotčená obchodní praktika naplňuje znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, resp. v příloze I směrnice o nekalých obchodních praktikách (v tzv. „černé listině“). Pokud je taková praktika v příloze nalezena, není třeba ověřovat, zda jsou splněny obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud posuzované jednání v tzv. černé listině obsaženo není, přistupuje se ke zkoumání, zda jsou naplněny podmínky tzv. malých generálních klauzulí (neboli tzv. „šedé listiny“), tj. obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud se nejedná o klamavé konání, klamavé opomenutí či agresivní obchodní praktiku, přistoupí se k vyhodnocení otázky, zda daná obchodní praktika naplňuje pojmové znaky generální klauzule nekalých obchodních praktik dle ust. § 4 zákona o ochraně spotřebitele či dle článku 5 odst. 2 směrnice o nekalých obchodních praktikách.

III. III. Právní posouzení skutků

- [28] Jelikož správní orgán v rámci nového projednání věci do spisu nedoplňoval žádné nové podklady, ke kterým by bylo třeba vyjádření účastníka řízení a s nimiž by se musel účastník řízení nově seznamovat, nevyzýval opětovně účastníka řízení ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření

se k podkladům rozhodnutí. Uvedené právo se totiž v daném typu řízení s jedním účastníkem zahájeném z moci úřední nevztahuje na důkazy předložené účastníkem řízení, ale na podklady obstarané a shromážděné správním orgánem. Týká se dále podkladů rozhodnutí, nikoliv např. úkonů v řízení. Do správního spisu však žádné nové podklady doplňovány nebyly a účastník řízení nadto o úkonech v řízení byl informován, když mu poslední úkon, tj. rozhodnutí o rozkladu, byl prokazatelně doručen.

- [29] V napadeném rozhodnutí byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání správních deliktů a přestupků, kterých se dopustil tím, že užil agresivní obchodní praktiku. Rada ve svém rozhodnutí uvedla, že shledává jako důvodné vyhodnotit jednání účastníka řízení jakožto pokračující přestupek a aplikovat ust. § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky. Jednotlivé dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem, měly naplňovat stejnou skutkovou podstatu přestupku, byly spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení i blízkou časovou souvislostí a souvislostí v předmětu útoku. Správní orgán prvního stupně tedy v intencích rozhodnutí Rady nadále hodnotí jednání účastníka řízení jako potenciálně spáchaný jeden pokračující přestupek.
- [30] Podle názoru Rady se v projednávané věci nemůže jednat o agresivní obchodní praktiku, jelikož nebyly naplněny její základní znaky vyjádřené v ust. § 5b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele. Rada nicméně ve svém rozhodnutí vyjádřila nesouhlas s tvrzením účastníka řízení, že při uzavírání smluv o koupi LED žárovek neporušil žádné ustanovení zákona o ochraně spotřebitele či energetického zákona. Věc však dle názoru Rady vyžaduje podrobnější skutkové posouzení jednotlivých případů. Rada ve svém rozhodnutí uvedla, že účastník řízení mohl svým jednáním podstatně narušovat ekonomické chování konkrétních spotřebitelů, a to pravděpodobně ve smyslu tzv. generální klauzule podle ust. § 4 zákona o ochraně spotřebitele. Rada dospěla k závěru, že v průběhu správního řízení nebyl bez důvodných pochybností dostatečně zjištěn skutkový stav a napadené rozhodnutí stojí na paušálním skutkovém zjišťování. Takový postup nelze považovat za zákonný a základním předpokladem pro rozhodnutí o přestupku je dostatečné prošetření konkrétního skutkového stavu. Správní orgán je pak povinen zjistit v dostatečné míře okolnosti spáchání přestupku.
- [31] Správní orgán se tedy v novém projednání věci zabýval možným porušením zákazu nekalých obchodních praktik ve smyslu ust. § 4 zákona o ochraně spotřebitele. V návaznosti na závazný právní názor uvedený v rozhodnutí Rady správní orgán při novém projednání věci zvažoval došetření konkrétních okolností potenciálně spáchaného přestupku, resp. konkrétních okolností jednotlivých dílčích útoků, a to tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
- [32] Jak již správní orgán uvedl v napadeném rozhodnutí, vzhledem k nestandardně velkému počtu dotčených spotřebitelů, se při prvním projednání věci nezabýval konkrétním skutkovým dějem u každého jednotlivého přestupku, resp. u každého jednoho dílčího útoku pokračujícího přestupku, a spisový materiál tak obsahuje pouze důkazy o tom, že účastník řízení uzavřel s 8 680 spotřebiteli smlouvy o koupi LED žárovek. Ve spise však absentují jakékoli okolnosti sjednávání či uzavírání jednotlivých smluv. Podle názoru Rady samotné uzavření smlouvy o koupi LED žárovek není obchodní praktikou, tou může být jen jednání dodavatele.
- [33] V návaznosti na výše uvedené je nutno konstatovat, že spisový materiál neobsahuje podklady, na základě kterých by bylo možno účastníku řízení dokázat užití nekalé obchodní praktiky a následně sankcionovat. Aby se dalo alespoň uvažovat o dalším vedení řízení a potenciálním potrestání účastníka řízení, musel by správní orgán provést rozsáhlé dokazování a zjistit okolnosti uzavření tisíců smluv. Takový postup by však byl na hranici proveditelnosti a v přímém rozporu se zásadou procesní ekonomie, což uvedla i Rada ve svém rozhodnutí.
- [34] Správní orgán má za to, že v mnoha případech skutečně mohlo dojít při konkrétním jednání účastníka řízení při uzavření smlouvy o koupi LED žárovek či při uplatňování údajné plné kupní ceny LED žárovek po spotřebitelích k porušení požadavku odborné péče, a tedy k užití nekalé obchodní praktiky ve smyslu ust. § 4 zákona o ochraně spotřebitele. Z hlediska takto rozsáhlého předmětu řízení, kdy se jedná o tisíce dílčích útoků, však takové závěry v intencích rozhodnutí Rady s jistotou formulovat nelze. Komplexní právní hodnocení dané otázky by se pak dalo provést pouze za předpokladu detailně

zmapovaného skutkového stavu všech dílčích útoků. Bez doplnění dokazování nelze s jistotou a nadevší pochybnost konstatovat, kolika dílčími útoky se účastník řízení spáchání pokračujícího přestupku dopustil, pokud vůbec nějakými. Na základě spisového materiálu nelze dovodit jednoznačný závěr, že se účastník řízení samotným uzavřením smluv o koupi LED žárovek dopustil nekalé obchodní praktiky, byť jisté indicie nasvědčují tomu, že minimálně v některých případech se tak stalo.

- [35] Jak rovněž uvedla Rada ERÚ ve svém rozhodnutí, z hlediska vymezení předmětu řízení na tisíce dílčích skutků se stalo prakticky nemožným skutkový stav věci detailněji zmapovat. Přestože je správní orgán povinen v rámci řízení o přestupku ctít zásadu vyhledávací a jejím prostřednictvím i tzv. zásadu materiální pravdy, nelze bez dalšího odhlédnout od další zásady, a to zásady hospodárnosti.
- [36] Podle ust. § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky správní orgán usnesením řízení zastaví, jestliže spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno. Jedná se o provedení zásady *in dubio pro reo* v rovinně přestupkového řízení. Tam, kde existují jakékoli pochybnosti o vině obviněného z přestupku, musejí být vyloženy v jeho prospěch.
- [37] Zákon o odpovědnosti za přestupky nestanoví žádnou lhůtu, vyjma lhůty promlčecí, ve které musí být obviněnému z přestupku spáchání přestupku prokázáno. Správní orgán tak musí na základě konkrétních okolností případu posoudit, zda je reálná šance, že k prokázání viny v přiměřené době dojde či nikoli.
- [38] S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že další pokračování řízení není myslitelné bez doplnění podkladů, případně jiného zaměření hodnocení skutkového stavu, a na tomto základě případného nového právního hodnocení věci. Podle názoru správního orgánu by pak případná změna vytýkaných skutkových tvrzení nemohla být realizována v tomto řízení s ohledem na jeho vymezený předmět v oznámení o zahájení řízení.
- [39] Z důvodu enormního počtu dílčích útoků projednávaného pokračujícího přestupku, nepřichází další podrobné dokazování v úvahu, neboť není v možnostech správního orgánu takto podrobně prošetřit tisíce případů v přiměřené době.
- [40] Z důvodů výše uvedených se správní orgán rozhodl skutkový stav v rámci správního řízení dále nedošetřovat a ve smyslu ust. § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky zastavit tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení

Proti výroku tohoto usnesení lze podat rozklad Radě ERÚ do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení usnesení, nejpozději však do uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené usnesení připraveno k vyzvednutí. Rozklad proti tomuto usnesení nemá podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek.

Mgr. Prokop Maria Plawny, v.r.
oprávněná úřední osoba
vedoucí oddělení sankčních řízení Ostrava